

[Welkom](#)
[Hoofdmenu](#)
[OER-koken ANDERS](#)
[Arrangementen](#)
[Agenda 2016](#)
[Expositie 2016](#)
[SpeurNeuzenPad](#)
[Diverse tuinen](#)
[Plattegrond](#)
[Routebeschrijving](#)
[Bed&Breakfast](#)
[Vakantieverblijf](#)
[Wandelmogelijkheden](#)
[Anbi Donatie](#)
[Vrienden van de Kruidenhoeve](#)
[Rustpunt](#)
[Links](#)

STICHTING DE KRUIDENHOEVE

(Anneke en Willem Smits)

Den Oosterhuis 10, 7707 PE Balkbrug (O)

Telefoon 0523-656049
of zend een [emailbericht](#)

De Kruidenhoeve Actueel

(meest actuele bovenaan)

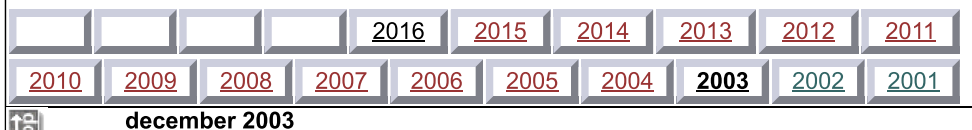
NIEUWSBRIEF

Naam:

E-mailadres:

verzoekt toezending van de
maandelijkse Nieuwsbrief van
de Kruidenhoeve

Op deze pagina wordt een overzicht gegeven van de actuele situatie rond de Kruidenhoeve in het jaar 2003.

De laatste maand van het jaar al weer en inmiddels is de winter op de kalender echt begonnen. Het weer was nog allerm minst winters hoewel we in het begin van de maand een paar zonnige vorstdagen hebben gehad en, twee dagen voor de kerst, een dag sneeuw. De kleinkinderen die bij ons logeerden genoten er van en het leverde een paar aardige plaatjes op.

De tuinen liggen er kaal en stil bij, maar de knoppen aan struiken en bomen zijn goed zichtbaar en de kastanjeknoppen kleven. De enige bloei is van driekleurig viooltje en de gele winterjasmijn. Aan de verschillende sneeuwbesstruiken hangen behalve witte ook kleurige roze en roodpaarse bessen.

In december hebben we door allerlei drukte weinig in de tuinen kunnen doen; er komt nu veel werk aan de komende tijd. Er moet flink gesnoeid, verplant en opgeruimd worden. Bij onze vogelvoederplek was het wel druk: er waren op een ochtend vier Turkse tortels en ook liet een houtduif zich heel even vlak bij huis zien, of was het nou een holenduif? Natuurlijk waren er merels, kool-, pimpel- en soms zwarte meesjes, vinkjes, ring- en heggenmussen en af en toe een roodborst, maar het leukste vonden we toch dat in de eerste helft van december de grote bonte specht geregeld aan het pindasnoer hing en daar danig op inhakte! In een mum van tijd zaten er flinke gaten in de pinda's. We keken er met verwondering naar en hingen er snel een nieuw snoer naast. De laatste twee weken liet hij zich helaas niet meer zien. De pindakaas in een op de kant gelegd potje dat in de een boom is bevestigd trekt vooral veel meesjes.

Onze kippen lopen in de wintermaanden los en genieten daar met volle teugen van. Ze wroeten en graven dat het een lieve lust is. Allerlei ongedierte, maar ook slakkeneitjes pikken ze uit de aarde op. Ze belonen ons in deze tijd van het jaar met bijna elke dag een of twee eieren, hoewel ze toch niet zo jong meer zijn. Het nadeel is wel dat de kippen met al hun gewroet de uitlopende bolletjes van o.a. sneeuwkllokjes boven de grond werken en wij die weer terug moeten zetten. Het zit er in dat ze dus binnenkort weer naar de ren verbannen worden. Van onze parelhoenders, die buiten niet zo verwoestend bezig zijn, is een hennetje doodgegaan; we hebben nu nog twee hanen en een hen die net als de drie krielkipjes met bevederde poten het hele jaar los lopen.

Op deze laatste dag van het jaar schijnt de zon, het is fris en het zal door een koude wind nog frisser worden. In de verte horen we geknal, maar nog harder het doffe gedreun van het tot ontploffing gebracht carbid in oude melkbussen waardoor de deksels vele meters weg geschoten worden. Dit alles ter ere van het oude jaar.

Wij gaan aan een nieuw en naar we hopen vruchtbaar jaar beginnen!

november 2003

Ook de laatste zomer- en wintereiken hebben nu vrijwel al hun blad laten vallen en de silhouetten van de grote bomen tekenen zich majestueus af tegen de sombere lucht. Op de grond ligt een dik pak blad. Toch zal er nog meer blad gaan vallen want aan de moereseiken die begin november nog prachtig rood blad hadden zit nu nog bruin blad. Ook de Japanse wilgjes hebben nog blad. Echt koud is het nog nauwelijks geweest, erg nat ook niet, af en toe wel mistig. De hele maand bloeiden er nog goudbloemen en op één plekje, vlak tegen de boerderij, zelfs nog katekruid.

Het tuinwerk bestond deze maand vooral uit bladruimen en daar gaan we nog even mee door. We werken aan een nieuwe disteltuin, langs een stuk van de nieuwe tuinmuur om de moestuin, een beschutte en overwegend zonnige plek. Hier komen vooral distels te staan, aangevuld met andere planten, zoals kruiden en wat struikjes. In de verhalentuin staan de zitbanken sinds kort iets dicht bij elkaar. Hierdoor is een mooiere kring ontstaan en dat zal het nog leuker maken om op deze bijzondere plaats naar verhalen te luisteren.

De pompoenen die nog buiten liggen worden nu snel slecht en voor zover het eetbare exemplaren zijn moeten we ze gauw verwerken tot bijvoorbeeld soep en opeten of invriezen.

Van onze loslopende kippen is er ééntje verdwenen in de laatste week van deze maand. We hebben gezocht, maar geen spoor kunnen ontdekken; een raadsel dus...

Sinds we weer vetbolletjes, pinda's en rot fruit aan de vogels voeren zien we er weer heel veel dicht bij huis; tot nu toe vooral verschillende meesjes, heggenmussen, merels en een enkel vinkje.

oktober 2003

De herfst heeft ons min of meer overvallen; zo vroeg al... In het begin van de maand stond alles er nog zo fris en kleurig bij; dat is nu al heel anders.

Het begon met onze schitterende dahlia's: de bloemen werden na de eerste koude nachten flets van kleur tot een nieuwe nachtvorst echt een einde aan de bloei maakte. De walnoot- en de kastanjabomen lieten massaal hun blad vallen en hoewel we al enorm veel blad hebben opgeruimd (lees achter de wal of op de composthoop gegooid) zullen er nog vele kruiwagens met blad volgen.

In de eerste weken van de maand hebben we nog veel planten verzet en aan het eind al een paar struikjes. In de bijen- en vlindertuin heb ik al een stuk flink onder handen genomen; opdringerige solidago gerooid, ongewenst gras verwijderd, planten verzet en nog wat gezaaid. Nu de bijen vrijwel niet meer vliegen kan ik ook onkruid wieden voor de kasten. Dat was de hele zomer niet mogelijk en dat is goed te zien. De komende maanden wil ik nog wat ideeën uitwerken.

Veel niet-winterharde planten hebben we in het kasje of in de schuur gezet, andere vorstgevoelige planten dekten we af met blad voor hun winterslaap. Inmiddels zijn de dahlia's knollen uit de grond. Het wordt langzamerhand wat kaler in de tuin. Wel is het blad van veel bomen en struiken mooi verkleurd. De bessen van cotoneaster zijn bijna verdwenen maar aan o.a. de kardinaalsmutsen hangen nog veel prachtig gekleurde zaden. Hoewel er deze maand niet veel regen viel is het waterpeil van de poel een eind gestegen en ziet er nu weer normaal uit. Het gras is nog steeds groen, maar hier en daar doortrokken door mollenritten en iedere keer opnieuw bedekt met herfstbladeren.

De kippen, die in de rui zijn, lopen nu los in de tuin. Ze kunnen er weinig kwaad en volgens mij hebben ze het erg naar hun zin.

De moestuin leverde de laatste spinazie, pompoenen en courgettes, maar er staan nog enkele groentesoorten die niet bevroren zijn, zoals uiteraard winterwortels, boerenkool en spruiten, maar ook andijvie, groenlof, snijbiet en pakzooi en zelfs nog wat bietjes. Hier en daar hangen nog wat, meestal door vogels aangevreten, appels aan de bomen, de laatste twee amandelen zijn spoorloos verdwenen en de walnoten en bijna alle tamme kastanjes zijn geoogst.

Rond de boerderij laten koolmeesjes en merels zich weer vaker zien en het zal niet lang meer duren of er zullen weer grote aantallen en vele soorten vogels komen wanneer we ze weer gaan bij voeren.

Op naar de winter!

september 2003

Weer konden we genieten van een prachtige maand: heerlijk weer met veel zon en toch af en toe net genoeg regen om de tuin weer fris, groen en kleurig te maken. Het (grond)water in de poel stond nog steeds erg laag.

Het verander/verbeterwerk werd begonnen en we braken als eerste een oude schutting af om die te vervangen door een muur. Daardoor moest tijdelijk wat beplanting verhuizen en het werk gaf veel rommel, maar het resultaat is mooi. De muur zal onze vijf meter beschutting geven dan het houten scherm en het zal in voor- en najaar nog aantrekkelijker zijn om op het verdiepte terras te zitten. In de zomer is het daar vaak te warm.

We maakten een begin met de nieuwe disteltuin, net als met de heksentuin. Als het weer in oktober goed blijft kunnen nog veel planten worden verplaatst, maar als we snel nachtvorst krijgen en veel vaste planten bovengronds afsterven is dat veel moeilijker.

Op de laatste septemberdag hebben we onze appels en peren geogst. Dat doen we meestal wat later, maar er viel al zoveel rijp fruit dat het wel moest. De oogst was veel kleiner dan andere jaren; met name de goudrenetten lieten het dit jaar echt afweten.

Van één hazelnootstruik konden we al veel noten oprapen en ook de eerste walnoten vielen. Aan onze amandel zaten nog maar twee amandelen, de rest was verdwenen.

Veel planten, zoals bijvoorbeeld de ridderspoor, vlinderstruik en weigelia, beleefden een tweede bloei, maar er bloeiden verder ook nog heel veel planten. De kardinaalsmutsen vertoonden hun bijzondere kleurige bessen, net als gelderse roos, cotoniaster en sleedoorn. Dahlia's zijn dankbare bloeiers; de hele zomer al fleurden ze de tuinen op en ze bloeiden nog steeds. De vuurtuin was aan het eind van de maand nog steeds vlammend van kleur en werkelijk schitterend! Herfstasters, scharnierbloem, schildpadbloem, perovskia, vlinderstruiken, enkele rozen en de verschillende helianteumsoorten gaven aan de tuinen weer nieuwe kleurcombinaties vergeleken met de vorige maanden.

Deze zomer hadden we weinig last van wespen. Ook slakken zagen we niet veel. Kwam dat door de droge zomer, vingen onze parelhoenders er zoveel of waren het misschien de overactieve mollen die ze verorberden?

Al met al zijn we heel tevreden over de maand september.

augustus 2003

De maand begon normaal, werd steeds warmer en eindigde nat. Het kan niemand ontgaan zijn dat we dankzij een echte hittegolf en het aanhoudend mooie zomerweer te maken kregen met toenemende droogte. Hoewel wij sproeiden -lang leve het door ons zelf aangelegde sproeisysteem, aangesloten op een elektrische pomp- zag je struiken en planten toch verpieteren. Het gras kreeg nog meer bruine plekken en de bomen en struiken vertoonden al flink wat bruine bladeren. Een vroege herfst? Of het nog niet genoeg was waren de mollen buitengewoon actief, vooral in het toch al zo geteisterde gras.

Het tuinbezoek viel deze maand wat tegen na de zeer drukke julimaand. De vakantietijd was grotendeels voorbij en tijdens de zeer hete dagen kwamen slechts enkele bezoekers.

Wat de planten betreft: ondanks de droogte gaven ze de tuinen toch heel veel kleur. De amarant werd steeds mooier, het koninginnekruid, vlinderstruiken en o.a. de rode zonnehoed trokken enorm veel vlinders. De vuurtuin werd mede door de schitterende dahlia's en de bijzondere cotoneaster met de vele rode bessen een echt vurige tuin! Het was wel opmerkelijk dat sommige planten kleinere bloemen gaven dan andere jaren.

De pruimen van de Reine Victoria waren weer heerlijk, maar de oogst was veel minder dan vorig jaar. Van de valappels konden we weer appelmoes maken, maar er bleef minder fruit aan de bomen hangen dan anders. Onze amandelboom droeg dit jaar maar een stuk of 10 (bittere) amandelen tegen vorig jaar een stuk of 40. Aan de grootste perzikboom hingen ongeveer 30 vruchten, niet echt veel, maar meer dan de 8 van vorig jaar. De bessen deden het dit jaar heel goed; zowel wat betreft aantal als kwaliteit. De zeer vele druiventrossen werden al aardig rijp en de merels wisten ze ook te waarderen.

Gelukkig kregen we aan het eind van de maand weer regen en dat zorgde voor wat verfrissing. Het gras werd weer groen, maar de ontsierende mollenritten en molshopen bleven.

Na woensdag 27 augustus, de laatste tuindag van dit seizoen, zijn Willem en ik met onze ezel Midas een weekje gaan wandelen langs de IJsselmeerkust van Noord-Holland. Midas

droeg op en aan zijn pakzadel het grootste deel van onze bagage, zoals tentje, slaap- en kookspullen; wij droegen een rugzak met onze kleding. Op deze manier gaan we al jaren op vakantie. Midas is inmiddels 16 jaar (en dat is nog niet oud voor een ezel) en weet precies wat er van hem verlangd wordt. Hij is goed verkeersmak. Soms heeft hij echter kuren-

het blijft tenslotte een ezel- maar onder weg wist hij iedereen te vertederen. De rest van het jaar staat hij bij ons in de wei en dat vindt hij ook prima.

De ooievaars lieten zich in de eerste week van augustus nog geregeld zien en ze sliepen ook meestal op hun nest, maar na 10 augustus hebben we ze niet meer gezien; ze zullen inmiddels op weg zijn naar Spanje of Afrika. Tot volgend jaar, hopen we!

Het tuinseizoen is nu voorbij, dat wil zeggen: voor bezoekers, maar niet voor ons. Willem en ik storten ons, behalve op het gewone tuinonderhoud, op veranderingen en verbeteringen, zodat er volgend jaar weer nieuwe en mooie dingen te zien zullen zijn.

juli 2003

Wat een zomer! Alles groeide en bloeide deze maand dat het een lieve lust was. Overal was kleur en geur en er waren erg veel vlinders. De vlinderstruik, rode zonnehoed en het koninginnekruid zaten er vol mee. De koninginpage die overal in Nederland werd gesignaleerd, heeft zich bij ons nog niet laten zien. In Zuidwolde, hemelsbreed slechts enkele kilometers hier vandaan, wèl, dus wie weet... Het is in ieder geval wel een heel goed vlinderjaar!

De tuinen werden schitterend; heel kleurig en vol!

Voor ons doen, kwamen er heel veel bezoekers: er waren meerdere dagen van 40 personen

bij. Op zulke dagen was het wel druk, maar de bezoekers hadden geen last van elkaar. Er waren ook dagen dat men het te warm leek te vinden en er bijna niemand kwam. Het nieuwe geurblaasje, waar men aan de planten mag voelen en ruiken, is ook bij kinderen erg in trek.

Verder amuseren zij zich met onze oude hond Busty, die erg lief is voor kinderen, onze brutale kat Spotje, de los lopende parelhoenders en onze ezel Midas.

Onze kinderloze ooievaars lieten zich geregeld zien en sliepen 's nachts nog steeds op hun eigen nest. Ook roofvogels, waarschijnlijk buizerds, zagen en hoorden we vaak. Wie zich ook lieten zien waren mollen, d.w.z., ze lieten zich niet persoonlijk zien maar we zagen wel hun sporen in de vorm van molshopen en -ritten. Het gras, dat het in deze droge tijden toch al moeilijk had, werd er niet mooier op. Maar er zullen wel weer betere tijden komen!

Na augustus zit het seizoen er weer op en gaan we weer nieuwe plannen uitwerken en hier en daar veranderen/verbeteren. Een tuin is nooit af!

juni 2003

Op dinsdag 3 juni kwamen de eerste tuinbezoekers van dit seizoen. Het werd meteen aardig druk en omdat het de hele maand mooi weer bleef was er al die tijd ook redelijk wat bezoek. De kleur in de vuurtuin kwam: in de loop van de maand bloeiden er steeds meer kleurige bloemen zoals klapproos, goudsbloem, vroege dahlia, daglelie, zijdebloem en roos, wat later gevolgd door de rode monarda en verbrem. Zo gaat het altijd; is begin juni alles nog wat iel en soms tamelijk kleurloos, binnen enkele weken ondergaat alles een grandioze metamorfose en spatten de kleuren je tegemoet!

Het gras dat begin van de maand ook nog niet zo geweldig was gegroeid kwam deze maand helemaal bij..., dat wil zeggen: zo leek het, maar het bleek dat er enorm veel onkruid in zat en vele dagen op de knieën in het gras, waardoor andere stukken tuin weer te weinig aandacht kregen, zorgden er voor dat er weliswaar veel onkruid uit verdween, maar dat er veel kale plekken ontstonden. Het was verbazingwekkend hoeveel soorten onkruid er stonden. Ik ken, althans van verschijning, toch aardig wat onkruiden, maar er was één soort bij dat ik helemaal niet kende en het bleek ook nog eens een heel vervelend soort. Waarschijnlijk was het akkerkers en was dit plantje of een stukje wortel meegekomen met de zwarte grond die wij hadden laten aanrukken om het nieuwe stuk gras wat te egaliseren. Nog steeds is het gras niet onkruidvrij en de tuinen ook niet helemaal, maar we werken stug door om in ieder geval naar perfectie te streven!

Onze kinderloze ooievaars lieten zich nog wel vaak zien. Elke nacht stonden ze samen op het nest.

Op 21 juni was er Open Tuinendag; er kwamen naar schatting 120 bezoekers en velen luisterden ook naar de verhalenvertellers in de

verhalentuin.

mei 2003

En ze kwamen, de jonge ooievaars. Niet dat we ze zagen, als ze heel klein zijn komen ze niet boven het nest uit, maar aan het gedrag van de ouders kun je merken dat er jongen zijn: je ziet pa of moe rommelen in het nest en je ziet dat ze iets oppakken en doorslikken (de uitwerpselen van de jongen).

Waarschijnlijk kwamen de eieren in de tweede week van mei uit. Toen begon echter een natte, koude periode en dat is dus niet goed voor jonge ooievaars. Half mei bleek dat de oude vogels niet meer op het nest zaten. Een sliep op het dak van de boerderij en de andere stond op het nest. Er werden dus geen jongen meer warm gehouden. Onze conclusie: de jonge ooievaars waren waarschijnlijk dood gegaan door de nattigheid. Als de jonge ooievaartjes dood zijn worden ze uit het nest gegooid of door de ouders opgegeten. Enige weken later kwamen er uit

De Wijk, dat hemelsbreed maar enkele kilometers van Balkbrug ligt en waar het ooievaarsstation de Lokkerij is gevestigd, alarmerende berichten: een vale gier deed zich daar te goed aan jonge ooievaars. Dat zou dus ook nog een oorzaak kunnen zijn, maar we hebben er niets van gemerkt.

De regen was er ook oorzaak van dat het onkruid enorm hard groeide en dat ik het gevoel kreeg voor 1 juni de tuinen niet netjes te krijgen. Uiteindelijk zagen ze er toch wel redelijk uit. Wel was er een achterstand in bloei van sommige planten en daarom was de kleur van de vuurtuin nog niet echt vurig te noemen. Ik heb zelfs om toch wat kleur te hebben mijn toevlucht genomen tot wat eenjarigen als afrikaantjes en rode verbena en nicotiana. Dat gemis aan kleur zal niet lang duren want rozen en klapprozen staan op uitkomen.

Een plant die het dit jaar goed doet is de arnica montana. Dit is geen gemakkelijk plant. In het wild komt arnica vrijwel nergens meer voor in Nederland, maar bij ons staat-ie al jaren op dezelfde plek en lijdt daar een moeizaam bestaan. Vorig jaar geen bloei; dit jaar een bloem of tien. Ik ben dus erg tevreden.

We werken nog steeds erg hard om de tuinen er mooi uit te laten zien. Inmiddels zijn we weer open en hebben binnenkort (21 juni) open tuinendag. Op die dag zijn niet alleen de tuinen gratis te bezichtigen, maar is er een expositie van amateur-kunstenaars en in de verhalentuin (bij slecht weer in het schuurtheater) worden verhalen verteld door leden van de vertelgroep "In Geuren en Kleuren".

april 2003

Inmiddels is alles groen, maar in de afgelopen maand leek het maar nooit te gebeuren! Zo zonnig en zo droog; iedereen was blij dat de regen kwam en je zag alles groen worden. En

groeien dat alles deed! Er was meteen weer heel veel werk aan de winkel. We hadden al de bevroren planten uit de grond gehaald of afgezaagd en de rommel van de bouw opgeruimd en nu moest een deel van het gras opnieuw ingezaaid worden en daarna onkruid wieden, (ver)planten, zaaïen, paardbloemen uit het gras steken, enz. enz.. Het was niet bij te benen! We werkten, samen met stagiaire Karin aan het kruidenpad; in het nog nieuwe geurlaantje moest een aantal planten vervangen worden. Het was de bedoeling de disteltuin te verhuizen naar een andere plek, maar dat zal pas volgend jaar lukken; we moeten eerst alles maar zoveel mogelijk "schoon" zien te krijgen. We hopen dat begin juni alles weer op orde is. We doen ons best. De fruitbomen en de kastanjeboom stonden prachtig in bloei, net als de diverse soorten prunus en siermalus.

Waar we erg blij mee zijn is dat de ooievaars die in maart al terug waren begin april zijn gaan broeden. We wachten met spanning af wanneer er jonge ooievaartjes zullen komen. Wordt vervolgd.

maart 2003

De lentemaand begon en dat was te merken. Na de sneeuwganzen en de nijlganzen kwamen deze maand de ooievaars terug op het nest! Op 7 maart hoorde ik om 2 uur geklepper. Ik liep in de richting van het ooievaarsnest en daar zat hij dan, meneer de ooievaar, alsof hij niet weg geweest was! Hij keek even naar mij, maar begon zich daarna op te poetsen met zijn snavel. Het leek me duidelijk: dit was onze ooievaar. 's Middags liepen er twee ooievaars in de wei naast ons en om 5 uur zaten ze samen op het nest. Aan het eind van de maand werd er nog niet gebroed; we hopen natuurlijk dat het er wel van komt. Op 27 april waren de ooievaars bijkbaar niet thuis en zat er (alweer) een paartje nijlganzen op het ooievaarsnest. We liepen er naar toe en onder luid protest gingen ze er vandoor. Korte tijd later hoorden we geklepper en zat familie ooievaar weer op de juiste plek!

De afgelopen maand leek net zo'n zonnige maand als februari; het was wel tamelijk droog. We konden, mede door het aantrekkelijke weer, heel veel doen. De borders werden van het winterdek van bladeren verlost en we snoeiden nog het nodige. Om de moestuin en langs een stukje van de vuurtuin kwam een muurtje, dat in de plaats kwam van een gammele omheining.

Door al het heen en weer gerij van zware vrachtwagens en door gerommel met cement, zand en kalk en scherven van stenen is het gras op sommige plaatsen toe aan renovatie. De moestuin werd een ravage! Ik hoop dat alles voor juni weer netjes is. De borders zagen er begin maart nog erg kaal uit, maar in de loop van de maand kwam er toch erg veel boven de grond. Eerst genoten we nog van sneeuwkllokjes en krokussen, die opgevolgd werden door onder andere blauwe druifjes, narcissen en hyacinten. Deze bolgewasjes zorgden voor de eerste kleur.

De forsythia's kwamen in bloei, evenals het longkruid, kleine maagdenpalm en maartse viooltjes. Een aantal planten schijnt de winter niet overleefd te hebben, maar we wachten nog even af voordat we de schade gaan opnemen.

Heel veel struiken kregen jonge blaadjes en hier en daar zag je een groen waasje om de struiken verschijnen. Veel vaste planten kwamen boven de grond en citroenvlinder, dagpauwoog en koolwitje lieten zich ook weer zien.

februari 2003

Wat was het een prachtige maand: heel veel zon, maar behalve die zon was het ook vaak koud; 's nachts vroom het nogal eens. De laagste temperatuur was circa. - 9 en overdag werd + 9 gehaald.

In de eerste dagen viel er wat sneeuw die door de kou dagenlang bleef liggen. De vogels hadden het moeilijk en bezochten massaal onze voederplek. Er kwam ook enkele dagen een kramsvogel om de rotte appels voor de snavel van de merels weg te kapen. Dat werd door deze vogels niet in dank af genomen en daarom werd er wat gevochten waarna de merels het veld ruimden. Er viel weinig regen, maar na de sneeuw was het korte tijd somber en wat vochtig. Wij weer snoeien, takken ruimen en hout zagen. De rest van de maand was het dus vooral zonnig winterweer, afgezien van een paar vochtige vriesdagen toen het heel koud aanvoelde. Op zulke dagen leken er nog meer vogeltjes op het voer af te komen; de vetbolletjes en pinda's verdwenen als sneeuw voor de zon. Het potje pindakaas, opgehangen met de opening naar ons raam gekeerd, was bij de koolmeesjes zeer in trek en was ook spoedig geheel leeg gepikt.

Aan het eind van de maand kregen we weer wat vreemde vogels op bezoek: tot twee keer toe streek er een paartje Nijlganzen neer op het ooievaarsnest. Ooievaars waren ook in de buurt; op 22 februari vlogen er drie over, maar waarschijnlijk waren het ooievaars van De Lokkerij, het ooievaarsstation uit De Wijk.

In de tuinen zelf was het nog wel aardig kaal, maar er kwamen steeds meer sneeuwkllokjes en krokussen. We begonnen met het "schonen" van de borders; al de dode stengels en het blad, die de uitlopende planten en allerlei diertjes in de winter beschermden, werden al gedeeltelijk weggehaald. Het zag er meteen beter uit en zo kreeg het jonge groen de kans om zich te laten zien. Wonderlijk toch, dat dat elk jaar maar weer gebeurt!

Om de moestuin werd begonnen met de bouw van een muur zodat er een beter groeiklimaat ontstaat en we de mollen uit dat stuk tuin kunnen weghouden. Die activiteit geeft veel rommel en een door vrachtwagens kapot gereden grasmat. Het moet natuurlijk gauw klaar zijn, zodat we met de herstelwerkzaamheden kunnen beginnen. De bedoeling is natuurlijk dat je komende zomer niet meer ziet hoe vreselijk het er in februari (en maart) uitzag!

Het is nog geen voorjaar, maar er zijn dagen dat je je heel blij voelt omdat je voelt, hoort, ruikt en proeft dat de lente er aan komt!

januari 2003

Een maand van uitersten: van zacht, circa. 11 graden tot heel koud, ca -14 graden. Verder regen, hagel en aardig wat sneeuw. De eerste dagen waren zacht zodat we een begin

konden maken met het snoeiwerk en houtzagen. De niet al te dikke takken gooi ik altijd achter de wal die de tuinen gedeeltelijk omsluit. Dat is niet alleen goed voor allerlei kleine dieren zoals bijvoorbeeld vogeltjes en egels, maar bovendien komen wij zo op een ecologische manier van onze takkenzooi af. Dikke takken verzagen we tot brandhout.

Toen ik op 3 januari net een bundel takken achter de wal had gedumpt hoorde ik vlakbij gegak van ganzen. Ik keek achterom en zag nog net de landing van een grote gans op het ooievaarsnest in het Reestdal, vlak achter de tuinen. Omdat het somber weer was kon ik de kleur niet goed zien, dus ik liep voorzichtig dichterbij. Het dier hield me goed in de gaten. Toen ik blijkbaar te dichtbij kwam vloog hij/zij weg. Op hetzelfde moment vloog er een tweede vogel op vanuit het Reestdal en samen vlogen ze naar het noordoosten. Toen kon ik duidelijk zien dat ze, net als ooievaars, wit waren en zwarte vleugeluiteinden hadden. Volgens ons vogelboek moesten het sneeuwganzen zijn, dwaalgasten. Diezelfde dag vond ik in het nachthok van onze kippenren, net als in december, een kip waarvan de kop was afgebeten; het hok was 's nachts open blijven staan...

Intussen beleefden we veel plezier aan de vele vogels die onze voederplek bezochten. Het was er altijd erg druk met vele soorten.

De sneeuw zorgde ervoor dat de kale en toch wat saaie wintertuin werd omgetoverd tot een sprookjestuin. Daarin kwam de toverhazelaar in volle bloei mooi uit. De talrijke molshopen waren toegedekt en de kale takjes van uitgebloeide planten waren, bedekt met een dun sneeuwlaagje, ook heel mooi. Willem en ik hebben op een zonnige sneeuwdag met de langlaufski's een klein tochtje door het prachtige Reestdal gemaakt.

De laatste dag van januari was het prachtig zonnig weer met temperaturen iets boven nul, maar in de loop van de dag ging het weer flink vriezen.

De lente laat voorlopig nog even op zich wachten.

[Welkom](#)
[Hoofdmenu](#)
[OER-koken ANDERS](#)
[Arrangementen](#)
[Agenda 2016](#)
[Expositie 2016](#)
[SpeurNeuzenPad](#)
[Diverse tuinen](#)
[Plattegrond](#)
[Routebeschrijving](#)
[Bed&Breakfast](#)
[Vakantieverblijf](#)
[Wandelmogelijkheden](#)
[Anbi Donatie](#)
[Vrienden van de Kruidenhoeve](#)
[Rustpunt](#)
[Links](#)

Opengesteld in juni, juli en augustus

- elke **dinsdag en woensdag** van 12.00 tot 17.00 uur
- **Open Tuinendag 3e zaterdag in juni**
- groepen en rondleidingen **op afspraak** op andere dagen mogelijk
- mogelijkheid tot **vakantieverblijf** en **bed&breakfast**

sliemers webdesign